

Sygn. akt IV KO 112/22

## POSTANOWIENIE

Dnia 28 października 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Kala

w sprawie z zażalenia **T. K.**

na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej Olsztyn - Północ,  
z dnia 2 lutego 2022 r., sygn. akt [...]

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 28 października 2022 r.

wniosku Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 5 października 2022 r., sygn. akt

II Kp 1182/22, o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi  
równorzędnemu

na podstawie art. 37 k.p.k.

**postanowił:**

**przekazać powyższą sprawę do rozpoznania Sądowi  
Rejonowemu w Elblągu.**

### UZASADNIENIE

W dniu 2 lutego 2022 r. prokurator Prokuratury Rejonowej Olsztyn – Północ w Olsztynie zatwierdził wydane przez Policję postanowienie o umorzeniu dochodzenia w sprawie sygn. akt [...] w sprawie o czyn z art. 288 § 1 k.k. wobec braku znamion czynu zabronionego, tj. na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k.

Od powyższego postanowienia zażalenie wywiódł pokrzywdzony T. K..

Postanowieniem z dnia 5 października 2022 r., II Kp 1182/22, Sąd Rejonowy w Olsztynie, właściwy do rozpoznania ww. zażalenia, zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie tej sprawy do rozstrzygnięcia innemu sądowi równorzędnemu ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości. W uzasadnieniu wniosku wskazał, że autor zażalenia – pokrzywdzony T. K. – jest wiceprezesem

Sądu Rejonowego w Olsztynie. Powyższa okoliczność sprawia, że rozpoznanie ww. zażalenia przez Sąd Rejonowy w Olsztynie mogłoby wywołać poważne wątpliwości co do bezstronności sędziów tegoż sądu przy rozpoznawaniu niniejszej sprawy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego w Olsztynie zasługiwał na uwzględnienie.

Nie ulega wątpliwości, że konfiguracja osobisto - zawodowych powiązań osoby, która występowała we wskazanym wyżej postępowaniu przygotowawczym w charakterze pokrzywdzonego i jest autorem zażalenia na postanowienie o umorzeniu tegoż postępowania, z sądem miejscowo właściwym, wymaga, by - ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości – przedmiotowy środek zaskarżenia rozpoznał inny równorzędny sąd i to położony poza obszarem właściwości Sądu Apelacyjnego w Białymstoku. Tylko takie posunięcie jest w stanie zagwarantować przeprowadzenie postępowania w sposób wolny od podejrzeń co do braku bezstronności sędziów orzekających w sprawie, które to podejrzania mogłaby wywołać już sama tylko świadomość istnienia wskazanych wyżej powiązań. Jest ono również niezbędne do wywołania u zewnętrznych obserwatorów procesu przekonania, że wymiar sprawiedliwości realizuje swoje konstytucyjne funkcje w sposób prawidłowy i w pełni niezawisły (por. postanowienie SN z dnia 14 lipca 2010 r., sygn. akt V KO 66/10). Pamiętać bowiem należy, że pod pojęciem „dobro wymiaru sprawiedliwości”, użytym na gruncie przepisu art. 37 k.p.k., trzeba także rozumieć potrzebę ukształtowania w opinii społecznej przekonania o obiektywnym działaniu sądów i ich bezstronności w rozpoznaniu każdej, choćby incydentalnej, sprawy.

Uwzględniając powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[as]